

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgerne har anlagt nærværende sag med påstand om annullation af Kommissionens beslutning, som godkendte statsstøtte ydet af Det Forenede Kongerige i form af »redningsstøtte« til British Energy plc (BE), som producerer elektricitet i Det Forenede Kongerige. Hovedkilden til den af virksomheden producerede elektricitet er kernekraft.

Sagsøgerne har gjort gældende, at den anfægtede beslutning er ulovlig, for så vidt som den ikke tilstrækkeligt eller korrekt har vurderet, hvorvidt støtten var berettiget ud fra væsentlige sociale problemer, og hvorvidt støtten er begrænset til det beløb, der er nødvendigt, i overensstemmelse med pkt. 23, litra c), i rammebestemmelserne for statsstøtte til redning og omstrukturering af kriseramte virksomheder (¹).

Sagsøgerne har særligt gjort gældende, at den søgte institution med urette har anført, at BE uden den omhandlede støtte ville være insolvent og sandsynligvis måtte have indstillet sine aktiviteter, uden at tage stilling til, hvorvidt det ville have været en hensigtsmæssig redningsmulighed, som medførte ydelse af en mindre støtte, at sætte BE under administration, eller til muligheden for kun at lukke et eller nogle kraftværker frem for dem alle.

Sagsøgerne har endvidere bestridt Kommissionens konklusion, hvorefter kernekraftværker ikke kan »lægges i mølpose«, og at BE's kraftværker ikke kunne lukkes uden at give anledning til alvorlige bekymringer for den nukleare sikkerhed.

Sagsøgerne har endelig anført, at Kommissionen med urette er nået frem til, at lukningen af BE's kraftværker førte til et tab på 20 % af Det Forenede Kongeriges kapacitet til produktion af elektricitet, og dermed truede forsyningsikkerheden, og at Kommissionen under alle omstændigheder ikke har taget under overvejelse, at der, hvis man alene lukker et eller nogle af BE's kraftværker, ville være en begrænset indvirkning på produktionskapaciteten.

(¹) EFT 1999 C 288, s. 2.

Sag anlagt den 30. april 2003 af Michael Cwik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-157/03)

(2003/C 184/84)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 30. april 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Michael Cwik, Tervuren (Belgien), ved avocat Nicolas Lhoëst, og med valgt adresse i Luxembourg.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Generalsekretærens afgørelse af 13. juni 2002, der uden ændringer opretholder sagsøgerens bedømmelsesrapport for perioden fra den 1. juli 1997 til den 30. juni 1999, annulleres.
- Kommissionens afgørelse af 13. januar 2003, der afviste sagsøgerens klage af 13. september 2002, annulleres.
- Kommissionen tilpligtes at betale en erstatning på 10 000 EUR.
- Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søagsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren er tjenestemand i GD II ved Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber. Med næsten to års forsinkelse blev sagsøgeren bedømt for perioden 1997/1999. Bedømmelsesrapporten blev stadfæstet af bedømmeren i appelledet.

Kommissionen har ifølge sagsøgeren anlagt et åbenbart urigtigt skøn og begået magtfordrejning ved udarbejdelsen af ovennævnte rapport. Til støtte for sine påstande har sagsøgeren ligeledes gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat vedtægtens artikel 43 med proceduremangler til følge. Endelig har Kommissionen tilsidesat sin begrundelsespligt.

Sag anlagt den 4. maj 2003 af Scania AB mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-163/03)

(2003/C 184/85)

(Processprog: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 4. maj 2003 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Scania AB, Södertälje, Sverige, ved lawyer S. Pappas.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Europa-Kommissionens Merger Task Forces beslutning af 4. marts 2003 annulleres.
- Europa-Kommissionens Merger Task Forces beslutning af 16. april 2003 annulleres.
- Europa-Kommissionens Merger Task Forces beslutning af 24. april 2003 annulleres.
- Kommissionens afslag på at foretage en ny vurdering af ordningen for frasalg af Volvos aktiepost i Scania annulleres, og der gennemtvinges et øjeblikkeligt frasalg som begæret under mødet den 20. februar 2003 og krævet i skrivelsen af 21. februar 2003.

— Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren producerer lastbiler og busser. Ved de anfægtede beslutninger har Kommissionen afslået at gennemtvinge et øjeblikkeligt frasalg af AB Volvos aktiepost i Scania AB og at meddele sagsøgeren de fortrolige vilkår for frasalget af AB Volvos aktiepost i Scania AB, som fastsat i AB Volvo/Renault Véhicule Industriel (IV)-beslutningen. AB Volvo har på grundlag af disse beslutninger kunnet opretholde en dominerende stilling i forhold til Scania gennem knap 4 år.

Til støtte for sine påstande har sagsøgeren påberåbt sig artikel 8, stk. 4, artikel 6 og artikel 18, stk. 3, i fusionskontrolforordningen ⁽¹⁾.

Ifølge sagsøgeren har Kommissionen tilsidesat artikel 8, stk. 4, i fusionskontrolforordningen ved sit afslag på at gennemtvinge et øjeblikkeligt frasalg som begæret af sagsøgeren. Sagsøgeren har gjort gældende, at AB Volvos minoritetsaktiepost retligt og faktisk medfører en enekontrol eller fælles kontrol, sammen med investoren AB, over Scandia, hvilket Kommissionen burde have bragt til ophør.

Sagsøgeren har endvidere påberåbt sig artikel 6 i fusionskontrolforordningen. Sagsøgeren har anført, at Kommissionen skulle have tilbagekaldt Volvo/Renault-beslutningen og foretaget en ny vurdering af vilkårene for frasalget. Sagsøgeren har gjort gældende, at Volvo har misligholdt sit tilsagn vedrørende frasalget, idet selskabet deltog i beslutningsprocessen i Scania.

Sagsøgeren har ligeledes gjort gældende, at Kommissionen skulle have delagtiggjort Scania i oplysningerne vedrørende de fortrolige godkendte vilkår for frasalget, som fastsat i Volvo/Renault (IV)-beslutningen. Sagsøgeren har anført, at selskabet er en umiddelbart berørt part, som Kommissionen skulle have givet adgang til de oplysninger, som er indeholdt i Volvo/Renault-beslutningen.

Endelig har sagsøgeren anført, at en forlængelse af fristen for frasalget fra 2003 til 2004 ikke er sket automatisk, men burde have været vurderet og begrundet af Kommissionen.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 4064/89 af 21.12.1989 om kontrol med fusioner og virksomhedsovertagelser (EFT L 257, s. 13 (berigtiget udgave)).

Sag anlagt den 8. maj 2003 af Ampafrance SA mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-164/03)

(2003/C 184/86)

(Processprog: fransk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 8. maj 2003 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i

det Indre Marked (Varemærker og Design) af Ampafrance SA, Cholet (Frankrig), ved avocat Christina Bercial Arias.

Den anden part i sagen for Første Appellkammer var Johnson & Johnson GmbH.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 4. marts 2003 af Første Appellkammer ved Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) i sag R 220/2002-1 annulleres eller ændres delvis for så vidt angår den del, hvor sagsøgerens påstande ikke tiltrædes, og det fastslås følgelig, at »bleer af vandsugende vat« ikke ligner de varer, som det tyske varemærke »bebe« nr. 1 168 346 vedrører, at der ikke er ligheder, der kan medføre risiko for forveksling mellem varemærkerne »bebe« og »monBeBé« (logo), og at EF-ansøgning nr. 297 309 skal registreres i sin helhed.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ansøger om EF-varemærket: Ampafrance SA

EF-varemærket, der søges registreret: Blandet ord- og figurmærke, »monbebe« — ansøgning nr. 297 309 for varer i klasse 3, 5, 8, 10, 11, 12, 18, 20, 21, 22, 24, 25 og 28.

Indehaver af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Johnson & Johnson GmbH.

Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn: Det nationale mærke »bebe« for varer i klasse 3, 16, 24.

Indsigelsesafdelingens afgørelse: Indsigelsen forkastes.

Appellkammerets afgørelse: Delvis annullation af indsigelsesafdelingens afgørelse og delvis afslag på ansøgningen om registrering med hensyn til visse varer, såsom sæber, etc. I øvrigt afvises klagen.

Søgsmålsgrunde: Urigtig anvendelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning (EF) nr. 40/94 (risiko for forveksling).